

Bog
Ratan
Kollel

קיד

אמרי

תולדות

אמת

תרצ"ז

ויחדי רעב בארץ (בראשית כו א), **במדרש** (בר"ד סד ב) עשרה רעבון באו לעולם וכו' ואחד לעתיד וכו' לא רעב ללחם ולא צמא למים וגו' (עמ"ס ח יא) כולם לא באו וכו' אלא בנימי בני אדם גבורים וכו' נותן ליעף כח, איתא בקול שמחה הנה עין ה' אל יראיו וגו' ולחיותם ברעב (תהלים לג יח"ט) לירא השם יש חיות מהרעב, הם מקבצים החיות וכל ניצוצות הקדושה, עיקר החיות הוא מוצא פי ה' (דברים ח ג), וזהו שכתוב לא רעב ללחם וגו' כי אם לשמוע את דברי ה', דברי ה' הם עשרת הדברות וזהו ענין עשרה רעבון, כתיב (ישעיה מ כג) נותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה וכתיב אחר כך וקוי ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו, זה הוא הכח של יצחק, כיעקב איתא (פסק"י דברים כו ה) וירד מצרימה אנוס על פי הדיבור, היינו שהיה ג"כ רעב לשמוע דברי ה', איתא במדרש (בר"ד סד ג) שכן בארץ השכן את השכינה בארץ, כתיב (תהלים לג ג) בטח בה' וגו' שכן ארץ ורעה אמונה וכתיב (שם צב ג) ואמונתך בלילות, עיקר אמונה הוא כשיש חושך ואז צריך להתחזק באמונה ובטחון, כתיב (פסוק ג) כי לך ולורעך אתן כל כל הארצות האל ואיתא במדרש (בר"ד סד ג)

משה
ע"ה
אברהם
ע"ה
אברהם
ע"ה

האל קשות, שם היו קליפות קשות והמרה של יצחק היא להתגבר עליהם.

תרצ"ט

וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו כימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר וגו' וישב יצחק ויחפור (בראשית כו ט"ח), איתא בקול שמחה שהפלשתים עשו כמעשה אברהם אבינו אך היה בל חיות פנימי ועל זה נאמר סתמום פלשתים וימלאום עפר, צריך לחדש הפנימיות, כמעין שמתחדש ומטהר בכל שהוא (מקואות א ו), כתיב (ישעיה כג יג) ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה, אפילו ביראת שמים צריכים גם כן לחדש ואם לאו נעשה רגילות, טבע שני, איתא (דברים כו טו ב"ש"י) בכל יום יהיו בעיניך כחדשים, צריכים לחדש בכל יום, איתא (ספרי פ"ט שו) בא ונפשפש בהלכות בשביל שלא יעלו הלודה, כתיב (תהלים סג ב) האזינו כל יושבי חלד וברש"י שהיא הארץ על שם שהיא נושנת וחלודה, צריכים לבטל הטבע ולצאת מהטבע עבור השי"ת, כתיב ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו, שם הוא החיות כענין שכתוב (בראשית כ יט) וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו, צריך להיות נמשך אחר השם.

פרשת ויצא

תרפ"ז

ירש את העולם שלא במדה וכו' ופרצת ימה וקדמתו וגו' (בראשית כח ד), **אאז"ל** אמר שמירת שבת זה קבלת עול מלכות שמים כי שבת הוא שמא דקורשא בריך הוא (וה"ק ח"ב פת) ועל ידי זה מתבמלין כל המצרים

איתא בגמרא (שבת ק"ח) כל המענג את השבת נוחנין לו נחלה בלי מצרים וכו' והאכלתיך נחלת יעקב אביך וכו', ואיתא במדרש (בר"ד יא ח) יעקב שכתוב בו שמירת שבת וכו' וקבע תחומין מבעוד יום וכו'

1

ונמתק הדין (וה"ד) צווח שעל ידי ה' זה כל היסוד ושבתיו, וז דאיתא בסני שהקב"ה גו שמים חדש והארץ החד אינה שולמו שהשבת הו כלה, ימינא וז יעקב י תפארת גוג לשם שמיני האדם (אבנו שמים, וזד אתקשמת צריך שם אני לא נוג היינו שהווי הוא היופי הוא הודד הכחות, קנ ימה וקדימ בצרה (תהל ומקבל על הדין וזהו שבת היא (תהלים צ"ד אתה עשי אחד מהב עצמו רק בשורש וז תצדקה ביי כוננת מוז פה. ותולין צ